

چکیده فارسی

عنوان: مقایسه تاثیر دو روش آموزش ترکیبی و آموزش مرسوم بر سواد سلامت روان معلمان مقطع متوسطه

زمینه و هدف: امروزه با رشد فناوری و گسترش اینترنت، شیوه های نوینی در آموزش ایجاد شده است. مطالعه حاضر با هدف مقایسه

تاثیر دو روش آموزش ترکیبی و آموزش مرسوم بر سواد سلامت روان معلمان مقطع متوسطه انجام گردید.

مواد و روش ها: مطالعه حاضر از نوع کارآزمایی میدانی شاهددار تصادفی شده بود و تعداد ۱۰۲ نفر (سه گروه ۳۴ نفره) از معلمان زن

شاغل متوسطه اول و دوم شهرستان زیرکوه در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند. مداخله

آموزشی در گروه حضوری، شامل شش جلسه حضوری به روش سخنرانی و پرسش و پاسخ و در گروه ترکیبی مداخله شامل شش

جلسه (دو جلسه حضوری و چهار جلسه مجازی) در بستر پیام رسان شاد بود. در روش مجازی، از چت یا مباحثه آنلاین و آفلاین،

کتابچه راهنما و وادکست آموزشی استفاده گردید. جمع آوری داده ها با استفاده از پرسشنامه ۲۹ سوالی سواد سلامت روان انجام

گردید در نهایت، تجزیه و تحلیل داده ها با کمک آزمون های آماری آنالیز واریانس یک طرفه و تکرار شده، کای اسکوئر و تست

تعقیبی توکی و بن فرونی و با استفاده از نرم افزار spss19 انجام شد.

نتایج: قبل از مداخله آموزشی در میانگین نمره سواد سلامت روان در سه گروه، تفاوت معنی داری مشاهده نگردید، اما بلافاصله بعد و

سه ماه بعد از مداخله، تفاوت معنی دار بود ($p \leq 0.05$)؛ همچنین در میانگین تغییرات نمره سواد سلامت روان قبل و سه ماه بعد از مداخله

در گروه ترکیبی (7.97 ± 8.24) در مقایسه با گروه کنترل (1.14 ± 7.65) تفاوت آماری معنی داری مشاهده گردید، درحالی که در گروه

حضوری (4.26 ± 9.87) این تفاوت معنی دار نبود.

نتیجه گیری: از آنجا که آموزش ترکیبی در مقایسه با آموزش سنتی و مرسوم، بر کیفیت یادگیری و به تبع آن حفظ و نگهداری

آموخته ها تاثیر بالایی دارد؛ لذا پیشنهاد می شود مسئولان آموزش عمومی و عالی کشور به هنگام نیازسنجی، طراحی، اجرا و ارزشیابی

دوره های آموزشی، به شیوه آموزش ترکیبی توجه نمایند.

کلمات کلیدی: آموزش، ترکیبی، مرسوم، سواد سلامت روان، معلمان